

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

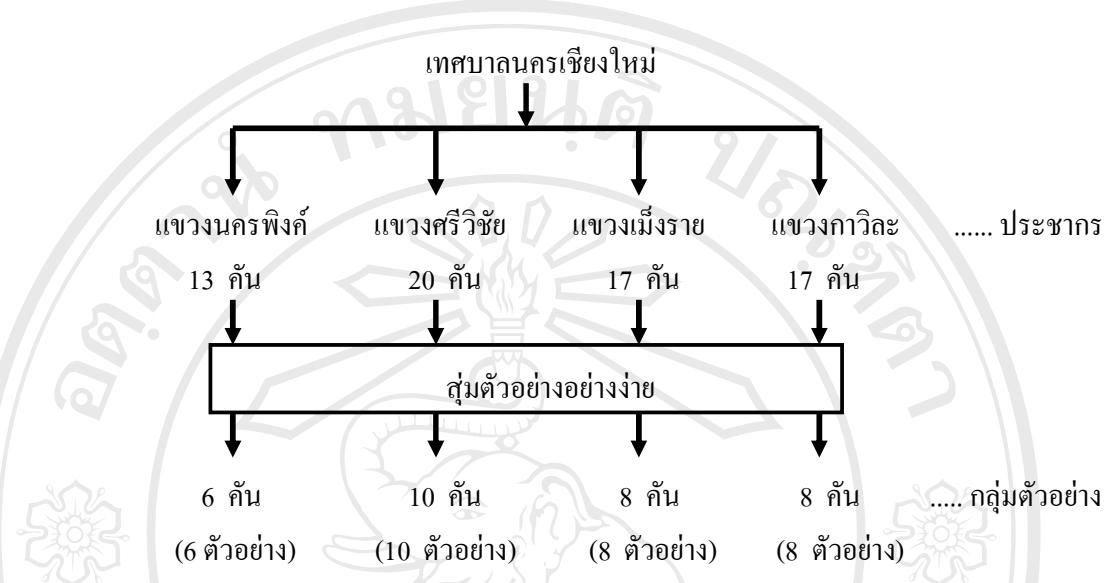
การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey study) เพื่อตรวจหาสาปฏิชีวนะตกค้างในน้ำมดที่จำหน่ายโดยรถเข็นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ วิธีดำเนินการศึกษานี้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ น้ำมด (น้ำนมที่ผ่านการให้ความร้อน) ที่จำหน่ายโดยรถเข็นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งหมด 4 แห่ง แบ่งเป็นกลุ่มย่อยแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้แก่ แห่งนครพิงค์ (13 คัน) แห่งศรีวิชัย (20 คัน) แห่งเมืองราย (17 คัน) และแห่งกาฬสินธุ์ (17 คัน) จำนวนทั้งหมด 67 คัน ดังตาราง 3.1

กลุ่มตัวอย่าง คือ น้ำนมดจากรถเข็นจำหน่ายน้ำมดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้สูตรการคำนวณขนาดของจำนวนตัวอย่างที่เก็บน้ำมด (รายละเอียดดังภาคผนวก ก) จำนวน 32 คัน เก็บน้ำมด 1 ตัวอย่าง จากรถเข็น 1 คัน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากที่ให้ทุกตัวอย่างในแต่ละพื้นที่มีโอกาสในการถูก抽選เท่าๆ กัน เก็บและตรวจหาสาปฏิชีวนะตกค้างในตัวอย่างน้ำมดเป็นระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2549 เดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 32 ตัวอย่าง รวมจำนวนทั้งหมด 96 ตัวอย่าง ดังตาราง 3.2 ซึ่งประชากรและการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแสดงดังแผนภูมิ 3.1

แผนภูมิ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการแบ่งแบบชั้นภูมิและการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ตาราง 3.1 จำนวนและร้อยละของรถเข็นที่จำหน่ายน้ำสด ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามแขวงและพื้นที่จำหน่าย

แขวง	พื้นที่จำหน่าย	จำนวน (คัน)	ร้อยละ
นครพิงค์	ตลาดบริบูรณ์	6	46.15
	ตลาดสมเพชร	3	23.09
	ตลาดวีโรรส	2	15.38
	ถนนหนาemeนด้านพร้าวкат	2	15.38
รวม		13	100.00
เมืองราย	ตลาดประตูเชียงใหม่	6	35.29
	ถนนทิพย์เนตร	5	29.41
	ถนนเจริญประทศ	1	5.88
	ถนน kazsar	1	5.88
	ถนนช้างคาน	4	23.54
รวม		17	100.00

**ตาราง 3.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของรถเข็นที่จำหน่ายน้ำมสค ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
จำแนกตามแขวงและพื้นที่จำหน่าย**

แขวง	พื้นที่จำหน่าย	จำนวน (คัน)	ร้อยละ
ศรีวิชัย	ตลาดศรีวิชัย	2	10.00
	หน้าตลาดช้างเผือก	3	15.00
	ถนนสุเทพ	6	30.00
	ถนนทางหลวงหมายเลข 11	1	5.00
	ถนนคันคลองชลประทาน	1	5.00
	ถนนช้างเผือก	4	20.00
	ถนนห้สกิดสีวี	2	10.00
	ถนนสามถ้าນ	1	5.00
รวม		20	100.00
กาวิละ	ตลาดหนองหอย	6	35.29
	ถนนเจริญเมือง	5	29.41
	ถนนแก้วนวรัฐ	3	17.65
	ถนนไオスดสถานพันธ์	2	11.76
	ถนนดอยสะเก็ตเก่า	1	5.88
รวม		17	100.00
รวม		67	100.00

จากตาราง 3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของรถเข็นจำหน่ายน้ำมสค ในเขตเทศบาล
นครเชียงใหม่ ซึ่งแบ่งเป็น 4 แขวง คือ แขวงนครพิงค์ แขวงศรีวิชัย แขวงเมืองราย และแขวงกาวิละ
ซึ่งผลการสำรวจเบื้องต้นในเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2548 มีจำนวนรถเข็นจำหน่ายน้ำมสคทั้งหมด
67 คัน โดยแบ่งเป็นแขวงนครพิงค์ จำนวน 13 คัน แขวงศรีวิชัย จำนวน 20 คัน แขวงเมืองรายและ
แขวงกาวิละ มีจำนวนเท่ากัน คือ 17 คัน คิดเป็นร้อยละของรถเข็นจำหน่ายน้ำมสค คือ 19.40, 29.85,
25.37 และ 25.37 ตามลำดับ ซึ่งแต่ละแขวงจะมีพื้นที่จำหน่ายในบริเวณชุมชน ได้แก่ ตลาดสดและ
ทางเดินริมถนน เวลาการจำหน่ายน้ำมสคส่วนใหญ่เป็นช่วงเย็น นอกจานนี้ลักษณะการจำหน่าย
น้ำมสคส่วนใหญ่จำหน่ายพร้อมกับเครื่องคั่มน้ำอื่นๆ ได้แก่ น้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋ และเครื่องคั่มน้ำอื่นๆ
และของหวานต่างๆ ได้แก่ เต้าวย ขนมปัง สังขยา และปาท่องโก๋ เป็นต้น

ตาราง 3.2 จำนวนตัวอย่างนमสค์ที่สุ่มเก็บจากการเข็นจำหน่าย จำแนกตามแขวงและพื้นที่จำหน่ายในครั้งที่ 1, 2 และ 3

แขวง	พื้นที่จำหน่าย	จำนวนตัวอย่างนมสค์			รวม
		ครั้งที่ 1 20 ม.ค. 2549	ครั้งที่ 2 10 ก.พ. 2549	ครั้งที่ 3 3 มี.ค. 2549	
นครพิงค์	ตลาดบริบูรณ์	3	3	3	9
	ตลาดสมเพชร	1	1	1	3
	ตลาดวีโรส	1	1	1	3
	ถนนหมื่นด้ามพร้าว	1	1	1	3
	รวม	6	6	6	18
ศรีวิชัย	ตลาดศรีวัฒนา	1	1	1	3
	หน้าตลาดช้างเผือก	1	1	1	3
	ถนนสุเทพ	2	2	2	6
	ถนนทางหลวงหมายเลข 11	1	1	1	3
	ถนนคันคลองชลประทาน	1	1	1	3
	ถนนช้างเผือก	2	2	2	6
	ถนนหัสสิดเสวี	1	1	1	3
	ถนนสามล้าน	1	1	1	3
	รวม	10	10	10	30
เมืองราย	ตลาดประตูเชียงใหม่	2	2	2	6
	ถนนพิพย์เนตร	2	2	2	6
	ถนนเริญปะเทศา	1	1	1	3
	ถนนคงสาร	1	1	1	3
	ถนนช้างคลาน	2	2	2	6
	รวม	8	8	8	24

ตาราง 3.2 (ต่อ) จำนวนตัวอย่างนमสคที่สุ่มเก็บจากการเข็นจำหน่าย จำแนกตามแบบและพื้นที่
จำหน่ายในครั้งที่ 1, 2 และ 3

แบบ	พื้นที่จำหน่าย	จำนวนตัวอย่างน姆สค			รวม
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
		20 ม.ค. 2549	10 ก.พ. 2549	3 มี.ค. 2549	
กาวิละ	ตลาดหนองหอย	3	3	3	9
	ถนนเจริญเมือง	2	2	2	6
	ถนนแก้วนวรัฐ	1	1	1	3
	ถนนไօสสสถาพันธ์	1	1	1	3
	ถนนดอยสะเก็ตเก่า	1	1	1	3
	รวม	8	8	8	24
	รวม	32	32	32	96

จากตาราง 3.2 จำนวนตัวอย่างน姆สคที่สุ่มเก็บในพื้นที่จำหน่ายในแต่ละแบบที่ได้จากการ
คำนวณขนาดของจำนวนตัวอย่างน姆สคสุ่มเก็บ ของแบบนกรพิงค์ แบบครีวิชัย แบบเมืองรายและ
แบบกาวิละ กิดเป็นร้อยละ 6.20, 9.55, 8.12 และ 8.12 ตามลำดับ หรือกิดเป็นจำนวนตัวอย่างน姆สค
คือ 6 , 10 , 8 และ 8 ตามลำดับ รวมจำนวนตัวอย่างน姆สคทั้งหมด 32 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่าง
น姆สคทั้งหมด 67 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. อุปกรณ์ทางห้องปฏิบัติการ สำหรับการเตรียมยาเพนนิซิลลินควบคุม และการตรวจหา
ยาปฏิชีวนะตกค้างในตัวอย่างน姆สค ประกอบด้วย

1.1 เครื่องชั่ง 3 ตำแหน่ง

1.2 ไมโครปิป็อก ขนาด 100 และ 20 ไมโครกรัม

1.3 เวอร์เนีย คลิปเปอร์

1.4 อ่างน้ำร้อน อุณหภูมิ 64 ± 2 องศาเซลเซียส

1.5 อุปกรณ์อื่น ๆ ได้แก่ ขวดตัวอย่างน姆สคปริมาตร 30 มิลลิลิตร บีกเกอร์
ปริมาตร 30 มิลลิลิตร แท่งแก้วคนสาร ข้อมตักสาร ที่ชั่งสาร เทอร์โมมิเตอร์ชนิดแอลกอฮอล์
ขนาด -10 – 110 องศาเซลเซียส และขวดปรับปริมาตร 10 และ 100 มิลลิลิตร

2. ชุดทดสอบยาปฏิชีวนะตอกค้างในน้ำนมและผลิตภัณฑ์ สำหรับการตรวจหายาปฏิชีวนะตอกค้างในตัวอย่างนมสด ซึ่งชุดทดสอบ 1 ชุด ประกอบด้วย

2.1 หลอดทดสอบสำเร็จรูป ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร สูง 4 เซนติเมตร ภายในบรรจุอาหารแข็งซึ่งมีสารอาหารที่สำคัญ คือน้ำตาลกลูโคส สำหรับเลี้ยงเชื้อ *Bacillus stearothermophilus* และ bromcresol purple เป็น ตัวบ่งชี้ (Indicator) จำนวน 50 หลอด ซึ่งตรวจได้ 50 ตัวอย่าง

2. หลอดหยดพลาสติก ขนาด 1 มิลลิลิตร จำนวน 50 อัน

หลักการของชุดทดสอบอาศัยหลักการพื้นฐานในการตรวจสอบทางจุลชีววิทยา หรือหลักการขับยั้งการแบ่งตัวของจุลินทรีย์ในหลอดทดสอบ โดยที่เชื้อจุลินทรีย์เจริญเติบโตแล้วสร้างกรดขึ้นจากการกระบวนการ metabolism ทำให้สีของตัวบ่งชี้ในอาหารเลี้ยงเชื้อเปลี่ยนแปลง แต่ในกรณีที่น้ำนมมียาปฏิชีวนะตอกค้างอยู่ ยาปฏิชีวนะจะไปยับยั้งการแบ่งตัวและการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ทำให้มีการสร้างกรดขึ้น สีของตัวบ่งชี้ในอาหารเลี้ยงเชื้อจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง (จุไรรัตน์ รุ่งโรจนารักษ์, 2548)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. อุปกรณ์ทางห้องปฏิบัติการ ได้คุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1.1 เครื่องชั่ง 3 ตำแหน่ง ที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากพาณิชย์จังหวัด

1.2 ไมโครปีเปต ขนาด 100 และ 20 ไมโครกรัม หากความแม่นยำ โดยการปีเปตน้ำกลั่น 100 ไมโครกรัม แล้วชั่งน้ำหนักข้า 10 กรัม เพื่อคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย หรือ Coefficient of variation (CV) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย $\leq 10\%$ จากการตรวจสอบไมโครปีเปต พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายได้ค่า 0.66 %

1.3 เวอร์เนีย คลิปเปอร์ ที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากพาณิชย์จังหวัด

1.4 อ่างน้ำร้อน อุณหภูมิ 64 ± 2 องศาเซลเซียส

2. ชุดทดสอบยาปฏิชีวนะตอกค้างในน้ำนมและผลิตภัณฑ์ ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

กระทรวงสาธารณสุข ใช้เกณฑ์อ้างอิงคุณภาพของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ คือ ความถูกต้อง (Accuracy) ร้อยละ 91.7 ความไว (Sensitivity) ร้อยละ 100 และความจำเพาะ (Specification) ร้อยละ 90.5 ซึ่งชุดทดสอบดังกล่าว สามารถตรวจสอบยาปฏิชีวนะตอกค้างได้อย่างน้อย 11 ชนิด ได้แก่ เพนนิซิลลิน เอมพิซิลลิน อะม็อกซิซิลลิน ไพรafenipicillin เตตราซัมบิกลิน อีอกซ์เตตราซัมบิกลิน คลอเตต้าร์ซัมบิกลิน บากิตราซิน อริโซร์มัซซิน ไทโลไซน และกานามัยซิน (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 2543)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บตัวอย่างน้ำเสียจากแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ด้วยตนเอง และดำเนินการวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์อาหาร สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้าง

การควบคุมคุณภาพการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้าง

ในการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้างในตัวอย่างน้ำเสียทุกครั้ง จะต้องทำการตรวจหายาปฏิชีวนะในตัวอย่างควบคุม ได้แก่

1. น้ำเสียอุ่น ชนิดจีด อีห้อจิตรลดา บริษัทสุทธิ 200 มิลลิลิตร วันบริโภคก่อน 17 ธันวาคม 2549

2. ยาเพนนิซิลลิน จี โซเดียม 1,000,000 units บรรจุที่ผลิต 43AM วันผลิต 26 พฤษภาคม 2004 วันยาสิ้นอายุ 30 มิถุนายน 2007 ผลิตโดยบริษัท M&H manufacturing จำกัด

ขั้นตอนการตรวจหายาปฏิชีวนะ

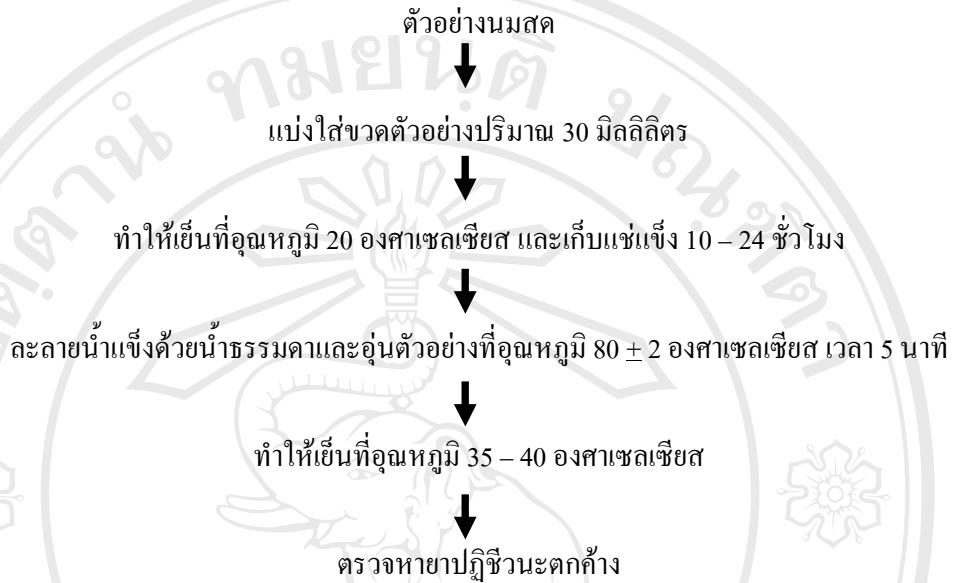
1. การเตรียมตัวอย่างน้ำเสีย ตัวอย่างน้ำควบคุม และยาเพนนิซิลลินควบคุม

1.1 การเตรียมตัวอย่างน้ำเสีย

1.1.1 แบ่งตัวอย่างน้ำเสียที่ได้ใส่ขวดตัวอย่างในปริมาณ 30 มิลลิลิตร ทำให้เย็นที่อุณหภูมิประมาณ 20 องศาเซลเซียส เก็บแล้วแข็งประมาณ 10 – 24 ชั่วโมง ก่อนนำมาตรวจสอบ

1.1.2 นำตัวอย่างน้ำเสียที่แข็ง มาละลายน้ำแข็ง โดยใช้น้ำเย็น ก่อน จากนั้น อุ่นน้ำมื่นที่อุณหภูมิ 80 ± 2 องศาเซลเซียส ประมาณ 2 นาที เพื่อทำลายแบคทีเรียและสารปฏิชีวนะตามธรรมชาติ และทำให้เย็นทันทีที่อุณหภูมิ 30 – 35 องศาเซลเซียส ก่อนนำมาตรวจสอบ ดังแผนภูมิ 3.2

แผนภูมิ 3.2 การเตรียมตัวอย่างน้ำยาปฎิชีวนะตกค้าง

1.2 การเตรียมตัวอย่างน้ำยาปฎิชีวนะความคุม โดยใช้น้ำยาปฎิชีวนะที่ชนิดจืด ตรวจได้ทันที ไม่ต้องผ่านขั้นตอน 1.1

1.3 การเตรียมยาเพนิซิลลินความคุมที่ความเข้มข้น 4 ในโครงการต่อต้าน

1.3.1 ชั้งยาปฎิชีวนะ Penicillin G Sodium น้ำหนัก 10 มิลลิกรัม

ด้วยเครื่องชั่ง 3 ตำแหน่ง

1.3.2 ละลายยาปฎิชีวนะ Penicillin G Sodium ด้วยน้ำกลั่นมา

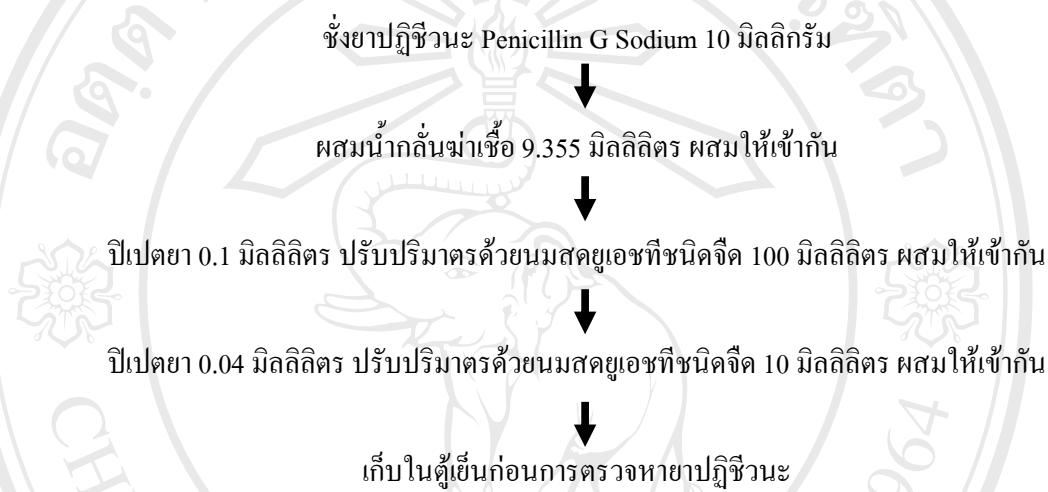
เชื้อ (Sterile distilled water) ปริมาตร 9.35 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันจะได้ยาที่มีความเข้มข้น 1,000
ในโครงการ/มิลลิลิตร

1.3.3 ปีเปตยาที่เตรียมไว้ในข้อ 2.2 ปริมาตร 0.1 มิลลิลิตร ปรับ
ปริมาตรด้วยน้ำยาปฎิชีวนะที่ ในขวดปรับปริมาตร ขนาด 100 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันจะได้ยาที่มี
ความเข้มข้น 1 ในโครงการ/มิลลิลิตร

1.3.4 ปีเปตยาที่เตรียมไว้ในข้อ 2.3 ปริมาตร 0.04 มิลลิลิตร ปรับ
ปริมาตรด้วยน้ำยาปฎิชีวนะที่ ในขวดปรับปริมาตร ขนาด 10 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน จะได้ความ
เข้มข้นของยาปฎิชีวนะความคุมที่ความเข้มข้น 4 ในโครงการ/ลิตร ดังแผนภูมิ 3.3

1.3.5 ยาปฏิชีวนะที่เตรียมได้ในข้อ 2.4 ควรเตรียมก่อนการใช้ทดสอบ 1 วัน โดยเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 – 8 องศาเซลเซียส หรืออุณหภูมิต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส ก่อนการทดสอบ 3 – 5 วัน ไม่ควรเก็บนานกว่า 7 วัน เพราะยาจะเสื่อมสภาพเร็ว

แผนภูมิ 3.3 การเตรียมยาเพนนิซิลลินจีควบคุมที่ความเข้มข้น 4 ไมโครกรัมต่อลิตร

2. การตรวจยาปฏิชีวนะตกค้าง

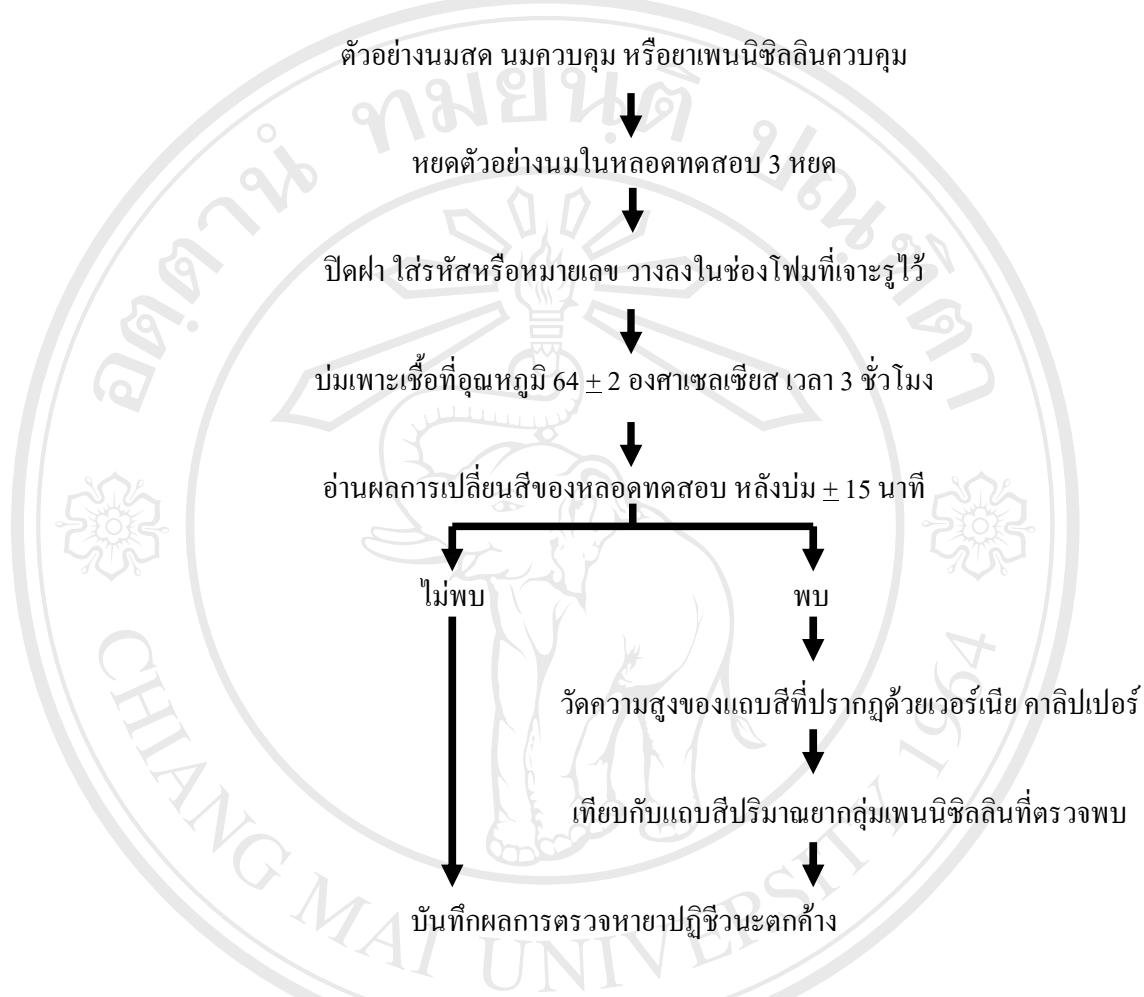
2.1 วางแผนทดสอบ ลงในไฟล์ที่จะซ่องพอดีกับขนาดของหลอดทดสอบ

2.2 ใส่ตัวอย่างน้ำยาดูดซึม ตัวอย่างน้ำยาควบคุม หรือยาเพนนิซิลลินควบคุม ที่ได้จากข้อ 1 จำนวน 3 หยด (~ 0.1 มิลลิลิตร) ลงในหลอดทดสอบที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ ปิดฝาหลอดทดสอบ บันทึกรหัส สำหรับยาเพนนิซิลลินควบคุมทำ 2 ชั้น เพื่อเพื่อยืนยันผลลัพธ์ตอนวิธีการตรวจยาปฏิชีวนะตกค้างในน้ำยา

2.3 นำหลอดทดสอบไปปั่นเพาะเชื้อในอ่างน้ำร้อน (water bath) ที่อุณหภูมิ 64 ± 2 องศาเซลเซียส โดยให้อาหารเลี้ยงเชื้อในหลอดทดสอบอยู่ได้ระดับน้ำ และเริ่มจับเวลาทันที โดยใช้ระยะเวลาบ่มเพาะเชื้อ 3 ชั่วโมง

2.4 อ่านผลการเปลี่ยนสีของตัวอย่างหลังบ่มเพาะเชื้อเวลา ± 15 นาที ถ้าตัวอย่างมีสีเหลืองทั้งหลอด แสดงว่าไม่พบรการตกค้าง และถ้าตัวอย่างมีແลบสีม่วง แสดงว่ามีการตกค้างของยาปฏิชีวนะ ดังแผนภูมิ 3.4

แผนภูมิ 3.4 การตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้าง

3. การแปลผลการตรวจหายาปฏิชีวนะ

3.1 ตัวอย่างน้ำสบู่ที่ตรวจพบยาปฏิชีวนะตกค้าง นำผลที่ได้มาเทียบกับແຄນສີປະມາມຍາກລຸ່ມພັນນິຊີລິນທີ່ຕ່າງປະເທດ (ดังภาคผนวก ณ) เมื่อหลอดทดลองให้ผลเป็นสีม่วงເພື່ອຫາປະມາມຍາปฏิชีวนะตกค้างເປັນໄມໂຄຣກຣັມຕ່ອລິຕຣ ທີ່ຈຳກັດກົດການພື້ນຮູນທາງຈຸລື້ວິທາຍ ໂດຍໃຫ້ວິທີການຍັນຍັງການແບ່ງຕົວຂອງແບກທີ່ເຮີຍ ໃນການຝຶກການຕ່າງປະເທດໃນນໍ້ານໍາມ ຍາຈະເຂົ້າໄປຍັນຍັງການແບ່ງຕົວຂອງແບກທີ່ເຮີຍ ທຳໄຫ້ກະບວນການໃໝ່ສາງອາຫານໃນหลอดทดลองໄມ່ເກີດຂຶ້ນ ສາງນັ່ງຈຶ່ງໄມ້ມີການເປີ່ຍັນແປ່ງສີປະມາມຍາກລຸ່ມພັນນິຊີລິນທີ່ຕ່າງປະເທດ ວັດປະມາມການຕັກຄ້າງໂດຍວັດຄວາມສູງຂອງແຄນສີມ່ວງເປັນມີຄລິມຕໍດ້ວຍເວອ່ຽນ ອາລີປ່ເປ່ອ່ວ່າມີຢູ່ໃຫຍ້ກັບແຄນສີປະມາມຍາກລຸ່ມພັນນິຊີລິນທີ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຮາຍງານພັດເປັນຂ່າງປະມາມຕັກຄ້າງໃນໜ້າຍໄມໂຄຣກຣັມຕ່ອລິຕຣ (ກຣມວິທາຍາສຕ່ວງການແພທຍ໌, 2543)

3.2 ตัวอย่างนิมคุณ ผลการตรวจหายาปฏิชีวนะต้องตรวจไม่พบ
ยาปฏิชีวนะตกค้าง

3.2 ยาปฏิชีวนะเพนนิซิลลินคุณคุณ ผลการตรวจหากว่ามีลักษณะเป็น
แอบสีม่วงเหลือง โดยแอบสีม่วงอยู่ด้านบนและแอบสีเหลืองอยู่ด้านล่าง เพราะเมื่อเทียบกับแอบสี
ปริมาณยากลุ่มเพนนิซิลลินที่ตรวจพบ ความเข้มข้นของยาปฏิชีวนะที่ตรวจหาจะได้ความเข้มข้น 4
ไมโครกรัมต่อลิตร

ตาราง 3.3 ผลการตรวจหายาปฏิชีวนะในตัวอย่างนิมคุณ และยาเพนนิซิลลินคุณคุณ

ตัวอย่างทดสอบ	ผลการตรวจหายาปฏิชีวนะ (ปริมาณที่พบ : ไมโครกรัม/ลิตร)		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ตัวอย่างนิมคุณคุณคุณ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
ยาเพนนิซิลลินคุณคุณคุณ (ความเข้มข้น 4 ไมโครกรัม/ลิตร)	พบ	พบ	พบ
	4 ไมโครกรัม/ลิตร	4 ไมโครกรัม/ลิตร	4 ไมโครกรัม/ลิตร

จากตาราง 3.3 แสดงถึงการควบคุมคุณภาพวิธีการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้างในตัวอย่าง
นิมสุดที่จำหน่ายโดยรถเข็นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อยืนยันคุณภาพขั้นตอนการตรวจหา
ยาปฏิชีวนะตกค้าง โดยการตรวจตัวอย่างนิมคุณคุณคุณซึ่งใช้มนสศดูอยู่ที่ชนิดจีด ผลการตรวจหา
ยาปฏิชีวนะ พบว่า ไม่พบการตกค้าง และการทดสอบยาเพนนิซิลลินคุณคุณที่ความเข้มข้นของยา 4
ไมโครกรัมต่อลิตร ผลการตรวจสอบ พบว่ายาเพนนิซิลลิน แสดงปริมาณยาปฏิชีวนะในระดับ 4
ไมโครกรัมต่อลิตร ผลการควบคุมคุณภาพวิธีการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้างทั้ง 2 ตัวอย่าง แสดงให้
เห็นว่า มีวิธีการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้างด้วยชุดทดสอบยาปฏิชีวนะตกค้างในน้ำนมและ
ผลิตภัณฑ์ มีความเชื่อถือต่อการตรวจหายาปฏิชีวนะตกค้างในนิมสุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละของจำนวนตัวอย่างนิมสุดที่พบยาปฏิชีวนะตกค้างและ
ปริมาณยาปฏิชีวนะตกค้างที่พบในตัวอย่างนิมสุด